

Ако на една почва не може да расте изобилна трева, то на нея не може да виръе и хлъбно-то зърно. *Cp. подъ сл. зъмя.*

Вирида с. ж. може че мъжала — люкъ въ крѣпостной башнѣ. *Cp. подъ сл. мъжала, мъгалка.*

Вироглавство с. с. высокомѣре: Съ свое-то непостоянство и вироглавство сами сѫ ся насочили какви и ѹо за луды-млады Българе сѫ. *Л. Д. 1872 р. 264.* На дѣте-то не ся прощава да кълне, да псува, да ся срьди и да бѫде вироглаво и ядовито. *ib. 1874 р. 93.* По выроглавитѣ между тѣхъ искаше имъ ся да ся опрять. *Р. А. 198.* Ако той има нѣкой съсѣдъ беспокoenъ, вироглавъ и славолюбивъ, тогази сичкытѣ други съсѣдни царе присъединяватъ са на този ми-
ролюбивъ царь (*S'il y a quelque voisin inquiet, hautain et ambitieux.*). *T. 87.*

Виролище с. с. място игрищъ бурныхъ: На юдинско 'ороли-
ще —, виролище, Дека Юди 'оро игратъ *M. 20.*

Виръ с. м. Вирче ум. 1) потокъ: Чирни биволчата въ виръ
— лѣжатъ — очи (чат.). *Пк. 120.* Капка по капкѣ, виръ ся навира. *Ч. 167.* Малко вирче, дребна рыба. *ib. 183.* Изворы, текущи съ едно сладостно шумтенѣе по муравы посъяни съ здравецъ и съ тамъянуга, об-
разувахъ по много място вирове толкози чисты и толкози быстри като стъклото. *T. 4.* „Бато виръ-вода“ обѣ обильномъ отදленіи пота:
Тая работа беше толкозъ тежка, щото образътъ му стана виръ вода
отъ потъ. *Р. А. 78.* Най сетьнъ ся испоти цѣль и всичката му снага
стана виръ вода, отъ което му поуленка. *Р. А. 78.* „Горѣщина ли ви-
е? Азъ сѫмъ станала виръ вода“ — „Горѣщина ли“, отговорилъ байо
Петаръ. З. 228. 2) прудъ: А кокаль-а отъ незнанія гробъ съ жабы-
тѣ, които са били окачени на „пеперугата“, хврлить ги въ никакой
виръ или водно дере (потокъ). *Ч. 113.* Синъ виръ безъ дъно — углѣ-
дало (чат.) *Пк. 120.* 3) водоворотъ, широко падающій водопадъ: Земя-
та ся връти като у виръ. *Л. Д. 1873 р. 70.* Единъ быстъръ изворъ
който образуваше малъкъ виръ (*une mare d'eau*) отъ вода падаща
отъ една стѣна и прохлаждаше. *T. 232.* 4) водоемъ мельничной пло-
тины (син. бентъ): Най напредъ изкопавшъ водъ, къту започнатъ бли-
зо отъ рѣки, и изкарватъ до място, дѣ ѿ ся зидае воденица, коит
къту свършатъ, почвятъ да работятъ на яза или вира (бентъ турск.).
Пк. 80. А виръ правътъ, къту припушватъ на удобное място напрѣкъ
или малко косо-криво рѣка, набивающа дебѣлы цѣровы колове два
рѣда и оплитающа ихъ съ пъртия. *ib.* А по други място строятъ ви-
рове отъ камения или отъ дебѣлы дѣбове и други дървета. *ib. 81.*